

§ 7

Tertialrapport Tertial 1 2018 för Norrmalms stadsdelsnämnd

Dnr 2018/149-1.1.

Stadsdelsnämndens beslut

1. Norrmalms stadsdelsnämnd godkänner förslaget till tertialrapport för 2018 med helårsprognos och överlämnar den till kommunstyrelsen och stadens revisorer.
2. Nämnden begär budgetjustering om 2,1 mnkr avseende lokalkostnader för Vasens äldreboende på Kadettvägen 2.
3. Nämnden begär budgetjustering om 0,3 mnkr för kommunalt bostadsbidrag för funktionshindrade (KBF).
4. Nämnden ansöker om medel för trygghetsskapande åtgärder med 0,7 mnkr.
5. Nämnden beslutar om en reviderad väsentlighets- och riskanalys samt internkontrollplan.
6. Beslutet förklaras omedelbart justerad.

Ärendet

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 15 maj 2018.

Norrmalms stadsdelsförvaltning gör bedömningen att stadsdelsnämnden bidrar till att kommunfullmäktiges fyra inriktningsmål kommer att nås under året. Bedömningen grundar sig på att alla kommunfullmäktiges mål för verksamhetsområdet prognostiseras att uppnås förutom Stockholm är en stad med levande och trygga stadsdelar som bedöms delvis uppfyllas.

Förslag till beslut

Ordföranden Marianne Berg Ekbohm (V) föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Särskilda uttalanden

Vice ordföranden Petra Gardos Ek m.fl. (M) lämnade följande särskilda uttalande:

Majoriteten fortsätter att negligera de äldre i stadsdelsområdet. Andelen äldre som får avslag på sin ansökan om att flytta till

vård- och omsorgsboende ökar på Norrmalm. 2016 fick var tionde avslag. 2017 gällde det var femte. Det är solklart att biståndsbedömningen för de äldre inte fungerar. Biståndsbedömningen måste reformeras och centraliseras, för att få enhetlighet, trygghet och rättvisa i besluten. För verksamhetsområdet Äldreomsorg prognostiseras ett underskott om 7,9 miljoner kronor. Även inom hemtjänsten är det prognostiserat underskott. Det har införts inköpstopp och restriktivitet med timvikarier och anställningar. Detta trots att den socialdemokratiskt ledda majoriteten i flera omgångar har höjt kommunalskatten.

Revisionskontoret noterar också att ett antal utvecklingsområden inom äldreomsorgen på Norrmalm kvarstår, såsom måltidssituationen, kontinuitet inom hemtjänsten och omsorgstagarnas upplevelse av möjligheten till påverkan. Äldreförvaltningens inspektörer bedömer även att nämndens vård- och omsorgsboende behöver stärkas på flera områden, bl.a. rätten till utevistelse och den sociala dokumentationen. Det är skandal att man inte gör någonting, utan sprätter iväg pengar på allt möjligt annat. Med den socialdemokratiskt ledda majoriteten i Norrmalms stadsdelsnämnd under denna mandatperiod har det varit många vackra ord om planer hit och planer dit, men det är väldigt lite konkret. Man kan inte göra tydliga prioriteringar.

I stadens trygghetsmätning för Norrmalm stadsdelsområde ser vi att 6 procent känner sig mycket otrygga om de går ut ensamma sent en kväll i området där de bor, eller avstår från att gå ut, 14 procent har ofta känt oro för överfall eller våld utanför hemmet under de senaste tolv månaderna och 20 procent har ofta varit oroliga för att utsättas för brott av något slag de senaste tolv månaderna. I årsrapporten för stadsdelsnämnden nås årsmålet gällande den upplevda tryggheten i stadsdelsområdet. Resultatet är lägre än 2016 och försämringen är en trend som pågått sedan 2014. Vi har länge efterfrågat mer målmedvetna trygghetsåtgärder på strategiskt placerade övervakningskameror, fler ordningsvakter och **nolltolerans mot klotter, nedskräpning, skadegörelse och ordningsstörningar som påverkar människors livskvalitet i vardagen**

tydligt fredagen den 7 april 2017, när Stockholm blev utsatt för ett dödsbringande terrorattentat. Nyligen meddelade också Säkerhetspolisen att omfattningen av detta hot är väsentligt mycket större än vad som tidigare har varit känt. 2010, då Stockholm förra gången utsattes för ett attentat, bedömde SÄPO att det fanns omkring 200 våldsbejakande islamistiska extremister i Sverige. Nu bedöms de vara tusentals.

Försvaret av vårt öppna, demokratiska samhälle och av Stockholm som en öppen stad är därför en högst angelägen fråga som inte får bli föremål för partipolitisk konflikt. För att säkra våra invånares trygghet mot hot från våldsbejakande extremister krävs såväl polisiära som sociala insatser. Arbetet mot våldsbejakande extremism handlar om att arbeta mot samtliga de hot som SÄPO bedömer kan skada demokratin: extremistisk islamism, vit makt-miljön och den så kallat autonoma vänstern. Stockholms stad står inför stora utmaningar framöver och därför måste vi, tillsammans med berörda parter och relevant sakkunskap, arbeta kunskaps-baserat och med tydliga strukturer och insatser.

Stadens arbete mot våldsbejakande extremism fastställdes av kommunfullmäktige den 16 maj 2016 som riktlinjer till stadens trygghets och säkerhetsprogram. Om Alliansen hade styrt hade hela processen sett annorlunda ut från början, från antagandet av den stadsövergripande strategin mot våldsbejakande extremism till att de lokala handlingsplanerna skulle ha utgått från en central mall som skulle ha upprättats utifrån Försvarshögskolans (FHS) expertis.

Våra partier hade velat se en samordnad stadsövergripande process grundad på beprövad erfarenhet och stödd på extern expertis från FHS för att ta fram en central mall för de lokala handlingsplanerna, vilket vi också underströk i samband med att den stadsövergripande strategin antogs av kommunfullmäktige 2016.

Ersättaryttrande

Fredrik Adolfsson (C) Annette Hultåker (KD) lämnade följande ersättaryttrande:

Om vi hade tjänstgjort hade vi ställt oss bakom Moderaternas särskilda uttalande.

Ledamoten Olov Lindquist (L) lämnade följande särskilda uttalande:

strategin antogs av kommun-fullmäktige 2016.
Stadsdelsnämndens främsta syfte är att ge alla människor som bor här möjlighet att själva kunna forma sina liv, genom att ge våra barn en bra förskola och trygg uppväxt, våra äldre en omsorg med värdighet och respekt för deras självbestämmande, och ha en socialtjänst som finns till för den som behöver andras stöd.

För detta krävs att det finns en tillräcklig finansiering för en välfärd med kvalitet, och att pengarna används effektivt.

Flera stadsdelar har problem med ökande barngrupper och en minskande andel förskollärare. Det ofinansierade införandet av rätt till heltid i förskolan för alla barn har varit en faktor bakom de ökande barngrupperna.

Socialtjänsten går med stora underskott, såväl inom individ- och familjeomsorgen som omsorgen om personer med funktionsnedsättning. Majoriteten har inte förmått ordna en tillräcklig finansiering inom LSS-området.

Konsultkostnaderna inom socialtjänsten har ökat dramatiskt de senaste åren. Liberalerna efterlyser krafttag för att komma till rätta med utvecklingen, framför allt genom att förbättra lönen och arbetsvillkoren för socialsekreterarna. Det blir svårt att komma till rätta med personalomsättningen så länge man kan tjäna flera tusen kronor mer i månaden på att arbeta för ett konsultföretag. Än så länge gör stadshusmajoriteten alldeles för lite.

Även om den ekonomiska situationen inom äldreomsorgen är bättre än tidigare år går hemtjänsten fortfarande med stora underskott. Det finns också en oro inom vissa stadsdelar kring kostnaderna för de kommande aktivitetscentren vid trygghets- och seniorboenden. Liberalerna är positiva till inrättandet av aktivitetscenter men det är självklart viktigt att denna reform är finansierad fullt ut.

Omotiverade återkommunaliseringar av välfungerande verksamheter innebär också i vissa stadsdelar kostnader som ytterligare ökar trycket på budgeten. Dessa kostnader kan tekniskt sett betraktas som engångskostnader, men när verksamhet efter verksamhet tas tillbaka, ofta utan hänsyn till kvalitet eller brukarnas önskemål, får det snarare beskrivas som en permanent utgiftspost hos majoritetens politik.

Det ansträngda ekonomiska läget ställer stora krav på stadsdelsnämnden att prioritera. Mindre angelägna satsningar och projekt måste få stå tillbaka för att värna kärnverksamheterna. Tyvärr har majoriteten visat sig ha svårt att göra sådana prioriteringar. Symbolprojekt och perifera satsningar har tillåtits tränga ut insatser som gör verklig skillnad för de barn, vuxna och äldre som behöver hjälp från staden.

Att kombinera en ekonomi i balans med höga ambitioner i välfärden, utan skattehöjningar som hotar jobben och företagandet, är en svår uppgift. Men den är avgörande om Stockholm ska bli en stad som klarar integrationen av nyanlända och ger kunskap och framtidstro åt växande generationer, utan att urholka vår förmåga att långsiktigt ta ansvar för välfärden.

Stockholm står, liksom stora delar av världen, inför ett allvarligt och eskalerande hot från våldsbejakande extremistiska grupperingar. Det blev inte minst smärtsamt tydligt fredagen den 7 april 2017, när Stockholm blev utsatt för ett dödsbringande terrorattentat. Nyligen meddelade också Säkerhetspolisen att omfattningen av detta hot är väsentligt mycket större än vad som tidigare har varit känt. 2010, då Stockholm förra gången utsattes för ett attentat, bedömde SÄPO att det fanns omkring 200 våldsbejakande islamistiska extremister i Sverige. Nu bedöms de vara tusentals.

Försvaret av vårt öppna, demokratiska samhälle och av Stockholm som en öppen stad är därför en högst angelägen fråga som inte får bli föremål för partipolitisk konflikt. För att säkra våra invånares trygghet mot hot från våldsbejakande extremister krävs såväl polisiära som sociala insatser. Arbetet mot våldsbejakande extremism handlar om att arbeta mot samtliga de hot som SÄPO bedömer kan skada demokratin: extremistisk islamism, vit makt-miljön och den så kallat autonoma vänstern. Stockholms stad står inför stora utmaningar framöver och därför måste vi, tillsammans med berörda parter och relevant sakkunskap, arbeta kunskapsbaserat och med tydliga strukturer och insatser.

Stadens arbete mot våldsbejakande extremism fastställdes av kommunfullmäktige den 16 maj 2016 som riktlinjer till stadens trygghets och säkerhetsprogram. Om Alliansen hade styrt hade hela processen sett annorlunda ut från början, från antagandet av den stadsövergripande strategin mot

våldsbejakande extremism till att de lokala handlingsplanerna skulle ha utgått från en central mall som skulle ha upprättats utifrån Försvarshögskolans (FHS) expertis.

Våra partier hade velat se en samordnad stadsövergripande process grundad på beprövad erfarenhet och stödd på extern expertis från FHS för att ta fram en central mall för de lokala handlingsplanerna, vilket vi också underströk i samband med att den stadsövergripande
